

per, men som ikke er nogen almindelig Ordning. Skal man til en almindelig Ordning, maa alle disse Spørgsmaal ordnes, og saa maa man se med det Samme at komme til en saadan Afgjørelse, som kan tænkes at være fornøftig og at kunne bevares i mange Tider; det er et vanskeligt Spørgsmaal at komme ind paa.

Der var en Ting, som det ærede Medlem udtalte, og som jeg oprigtig talt ikke forstod; han udtalte sig for 137 Medlemmer, fordi dette Thing skulde have saa mange Medlemmer som muligt. Jeg forstaar nu ikke det. Jeg tror, at dette Thing staar sig ved at have saa mange dygtige Rigsdagsmænd som muligt, at det virkelig kunde være en høj politisk Forsamling, men jeg tror ikke, at det i og for sig har mindste Betydning, om Antallet er større eller mindre. Naar jeg skal sige min Mening, tror jeg ikke, at vi udenfor dette Thing har saa mange Kræfter, at man kunde sige, at de satte ved Siden af os vilde i høj Grad forøge dette Things politiske Dygtighed. Det kan maasse undertiden haabe fra Høires og Venstres Side være lidt vanskeligt at faae saadanne Folk op paa Tribunen, om hvilke man absolut kan sige, at de ere virkelig gode Kræfter i det politiske Liv. Det er ikke Noget, som jeg siger hverken mod min Side eller mod deres Side eller mod det danske Folk. Det ligger i Sagens Natur, at der findes ikke i Folket saa overordentlig mange Kræfter, der virkelig ere saa særdeles dygtige til at deltage i den politiske Gjærning. Jeg har den Mening, at vi skulle ikke med stor Glæde tænke os mange flere Medlemmer her i Thinget, end vi have, i alle Tilfælde ikke saa længe den politiske Udvikling hos os ikke er ældre, end den nu er, og jeg indser heller ikke, at det har Spor af Betydning. Det ærede Medlem nævnte een Grund og paa en Maade to. Han antydede i hvert Fald, men jeg forstod det ikke rigtig, at det skulde være en Fordel med mange Medlemmer. Tværtimod, det er en Fordel for det lille danske Folk, at vi saa at sige Alle kjende mere eller mindre de forskjellige Lokaliteter i vort Land, og at Alle saa at sige mere eller mindre kunne vide Bested med Forholdene i forskjellige Dele i Landet, at altsaa ikke den enkelte Repræsentant, som maasse staar paa et ensfaldigt Standpunkt, kan paa en Maade blive den afgjørende som i de større Lande som f. Ex. i Tydsland, hvor maasse en Mand fra Brunsvig ikke har Begreb om, hvorledes Forholdene ere i Baiern, eller i Frankrig, hvor en Mand fra Nordfrankrig ikke veed, hvorledes Forholdene ere nede ved Pyrenæerne. Vi behøve ikke at være saa mange

af den Grund. Vi vide i Forveien eller kunne staae saa nogenlunde Bested om alle Enkeltheder hele Landet over og kunne altsaa afgive en selvstændig Dom. Vi behøve derfor ikke at have saa mange flere absolut lokale Kræfter. I saa Henseende er det et Gode at være lille. Den Grund, der blev antydet af det ærede Medlem, forstaar jeg ikke. Mod den anden Grund, som det ærede Medlem udtalte, vil jeg neblægge en Indsigelse, thi den var aldeles ikke grundlovmæssig. Han sagde nemlig, at Folkethinget skulde have saa mange Medlemmer for ved sit Medlemsantal at øve et Tryk paa Landstthinget. Men det er en fuldstændig Misforstaelse. Vore politiske Betydning er lige stor, enten vi ere saa eller mange. Der er ikke Tale om, at vi skulle øve et Tryk paa Landstthinget, eller at Landstthinget skal udøve et Tryk paa os. Vi have vore Retigheder i Grundloven, og dem bruge vi paa den Maade, vi anse for forsvarlig; men i saa Henseende kan jeg forsikre det ærede Medlem om, at det vil ikke have Spor af Betydning, om vi ere 102 eller 137 eller endog saa flere; det føler jeg mig overbevist om.

Jeg tillader mig paa egne og Mindretallets Vegne at indstille, at den Afhjælpning af de absolute Uretfærdigheder, der finde Sted enkelte Steder her i Landet, hvilken Regjeringsudkastet indeholder, vedtages her af Folkethinget. Det er ganske vist, at Forholdene blive ingenlunde derved normale; thi saaledes ville f. Ex. de Valgkredsene, der fremkomme ved Delingen af den nuværende 5te Valgkreds i København, blive større, end de skulle være. Men det er et uhyre stort Fremskridt i Stedet for den nylig nævnte Valgkreds paa 120,000 Indbyggere at faae f. Ex. 4 Valgkredsene paa nogle og tredive Tusende Indbyggere. Jeg anbefaler Mindretallets Indstilling saa meget desto mere, som der en Ting, man maa indrømme mig, nemlig at det ikke er noget helbigt Tidspunkt at foretage en almindelig Omordning paa. Jeg skal slet ikke opholde mig ved andre Ting end blot dette ganske Simple, at vi have ikke noget fast Udgangspunkt. Det Udgangspunkt, de Herrer have valgt, og som jeg ogsaa maatte vælge, naar jeg overhovedet vilde ind paa Sagen, er en ganske simpel Formodning om Folketallet i 1890. Den Beregning kan vise sig mere eller mindre rigtig, men det er den eneste, vi have. Det er derfor det Helbigste i ethvert Tilfælde at oppebie den nye Folketælling. Men forinden dette Tidspunkt var det ønskeligt at have afhjulpet de foreliggende absolute Uretfærdigheder, og at de blive af-